

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 16. 11. 2022 **odvolání** obžalovaného: **E. I.**, narozen XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX č. p. XXXXX, t.č. XXXXX, a **státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Třebíči**, proti rozsudku Okresního soudu Třebíč ze dne 30. 8. 2022, č. j. 13 T 57/2022-292 a v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Šárky Dufkové a soudců JUDr. Miloše Žďárského a Mgr. Josefa Tatička rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu **se** napadený rozsudek z podnětu odvolání státního zástupce **zrušuje ve výroku o trestu.**

Podle § 259 odst. 3, 4 trestního řádu odvolací soud rozhoduje **tak, že**

obžalovaný E. I., narozen XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX, t.č. XXXXX,

se odsuzuje

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **5 (pěti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný na dobu výkonu trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

II. Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného zamítá.**III. Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.****Odůvodnění:**

1. Napadeným rozsudkem Okresní soud v Třebíči uznal obžalovaného vinným tím, že spáchal zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, přečin soulož mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku, a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, jichž se dopustil tím, že

v přesně nezjištěné době, nejméně však od listopadu 2020 do srpna 2021 v obci XXXXX v místě společného bydliště, ve společné domácnosti, ve vnitřních prostorách bytu a jinde, jako otec nezletilé dcery Š. I., nar. XXXXX zneužívaje svého postavení rodiče a výchovné autority, v úmyslu se pohlavně uspokojit opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů osahával nezletilou na prsou, genitáliích a dalších částech těla, přiměl ji, aby mu rukou třela penis, přikládal jí penis k přirození, lehal si na ni a zasouval svůj ztopořený penis do její vagíny a vykonával s ní další sexuální praktiky, nejméně v jednom případě ležel s nezletilou na rozkládací pohovce v obývacím pokoji, osahával ji přes pyžamo mezi nohama a na prsou, stáhl jí spodní část pyžama a sám si sundal trenýrky, a přesto, že mu nezletilá řekla: „nech mě být“, rozplakala se a cukala sebou, tak si na nezletilou lehl a opakovaně zasouval svůj penis do její vagíny čímž nezletilé způsobil přinejmenším bolest a obavy, přičemž v důsledku jedné ze souloží došlo k otěhotnění nezletilé, u které bylo dne 16. 8. 2021 gynekologickým vyšetřením zjištěno, že se nachází v 21 + 2 týdnu těhotenství, a takového jednání se dopustil, ačkoli je biologickým otcem nezletilé a po celou dobu se podílel na její výchově a věděl, že je dítětem mladším osmnácti let.

2. Za to mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením do věznice s ostrahou.
3. Proti tomuto rozsudku podali jak obžalovaný, tak státní zastupitelství odvolání. Obžalovaný namítá, že v žádném případě nezpochybuje skutkovou větu týkající se intimních kontaktů v popsáném rozsahu s poškozenou, avšak uvádí, že se tak dělo z iniciativy poškozené, kdy sice doznává, že jeho jednání bylo nevhodné a stát se nemělo a nazývá jej „nepochopitelným úletem“. Popírá však, že by jednání činil vůči poškozené násilím, či že by zaregistroval jakoukoliv snahu o obranu. Jednání, ač je zjevně nesprávné a nezákonné, bylo v podstatě motivováno samotnou poškozenou, a pokud by tomu tak nebylo, podivuje se obhajoba nad tím, že by mezi místností, kde se skutkový děj odehrával a místností, kde spala matka s dalšími dětmi, které oddělují jenom jedny dveře, nebyly slyšet zvuky obranného charakteru ze strany poškozené. Obhajoba uvádí, že motivací k obvinění obžalovaného může být msta manželky a v podstatě poškozenou využívá jako jistý nástroj této pomsty, když proti sobě stojí tvrzení obžalovaného a poškozené, přičemž v rámci výpovědi poškozené jsou významné rozpory, které dále obhajoba specifikuje a poukazuje na to, že podobného jednání se měl obžalovaný dopouštět již v době, kdy poškozené bylo 13 roků, avšak tímto se nikdo nezabýval. Obžalovaný spatřuje porušení svých základních práv na obhajobu i v průběhu výslechu nezletilé, kdy alespoň 1 x měla být dána možnost, aby zpochybnil výpověď svědka tím, že by kladl otázky a tudíž je postrádána kontradiktornost výslechu a odkazováno na judikaturu jak Evropského soudu pro lidská práva, tak nález Ústavního soudu. Obhajoba uzavírá odvolání tím, že výpověď poškozené týkající se samotného znásilnění stojí osamocena a v ostatních případech se obžalovaný choval nevhodně na podkladě iniciativy poškozené. Je požadováno zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci soudu I. stupně, anebo pokud by

se odvolací soud se závěry soudu I. stupně ztotožnil, potom je požadováno uložení mírnějšího, podmíněného trestu odnětí svobody.

4. Státní zastupitelství podalo odvolání toliko do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného, když má za to, že soud I. stupně nedocenil stupeň společenské škodlivosti a skutečnost, že obžalovaný neustále popírá jakékoliv násilí, když má za to, že jeho jednání bylo vyprovokováno jeho dcerou. Státní zástupce u veřejného zasedání specifikoval, že původně navrhovaný trest v trvání čtyř let by mohl být spojen pouze se sebereflexí obžalovaného, který by se k trestnému jednání doznal, učinil by kroky buď k prohlášení viny nebo uzavření dohody a zároveň by si uvědomil následky svého trestného jednání. Avšak vzhledem k postoji obžalovaného toto zcela postrádá a tudíž nesouhlasí s uloženým trestem v trvání čtyř let, který považuje za nepřiměřeně mírný vzhledem k tomu, že obžalovaný neprojevil žádnou lítost a není vůbec zohledněn dopad trestného jednání obžalovaného na rozvrácení rodiny, na skutečnosti, že poškozená musela být dána do péče pěstounů a narozené dítě jí bude neustále připomínat právě trestné jednání obžalovaného, který využil svého výsadního postavení a dceru donutil k sexuálním praktikám a nakonec došlo i k znásilnění.
5. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
6. Odvolací soud má za to, že soud I. stupně dospěl ke správným a úplným skutkovým zjištěním na základě důkazů provedených u hlavního líčení. Soud I. stupně se podrobně zabýval důkazní situací vyplývající nejen z obhajoby obžalovaného, ale i z provedených důkazů, a to zejména výpovědi samotné poškozené Š. I., která je plně podporována a v souladu se znaleckým posudkem z oboru školství a kultura, obor psychologie, jakož i v souladu se znaleckým posudkem na obžalovaného z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, a rovněž tak s dalšími listinnými důkazy. Všechny provedené důkazy pak soud I. stupně zhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech. Soud I. stupně své skutkové i právní závěry přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil a při svém rozhodování postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu. Rozsudek soudu I. stupně je logický bez jakýchkoliv rozporů a řízení, které jeho vydání předcházelo, rovněž netrpí žádnými vadami.
7. Je nutné poukázat na to, že obžalovaný v rámci svého odvolání v podstatě opakuje svou obhajobu, s níž se již vypořádal soud I. stupně, přičemž hodnocení důkazů je jeho výsadním právem a odvolacímu soudu nepřisluší zasahovat do takového hodnocení důkazů, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky. To však odvolací soud nezjistil. Rovněž krajský soud má za prokázané trestní jednání obžalovaného zejména vzhledem k výpovědi poškozené Š. I., která dle názoru odvolacího soudu byla provedena v souladu s trestním řádem. Pokud je obhajobou namítáno, že zde není kontradiktornost výslechu této poškozené nezletilé, je nutné připomenout, že nezletilá byla vyslýchána pouze 1 x, nebylo možné a zejména vhodné opakovat její výslech a už vůbec ne v nepřítomnosti obžalovaného, neboť je z trestného jednání traumatizována a má k obžalovanému negativní postoj a navíc se jedná o nezletilou osobu, a v takovém případě jsou splněny všechny podmínky pro to, aby její výslech nebyl znovu opakován a nebyla konfrontována s pachatelem trestného jednání, kterého se na ní její otec, nyní obžalovaný, dopustil. Nadto odvolací soud poukazuje, že výslech poškozené byl proveden zcela v souladu s trestním řádem a za přítomnosti obhájce obžalovaného, který mohl poškozené klást dotazy. Tím pádem i kontradiktornost výslechů byla zachována.
8. Ani odvolací soud se neztotožnil s obhajobou obžalovaného, že veškeré jednání iniciovala nezletilá tím, že chtěla mít intimní hrátky a sexuální styk se svým otcem. Naopak tato jednoznačně uvádí, že nejdříve měla být obtěžována otcem již v průběhu svých 13 let, následně pak zcela specifikuje trestné jednání od listopadu 2020, tzn. těsně po dosažení svých patnáctých narozenin až do srpna 2021, kdy otec opakovaně měl mít s ní sexuální praktiky, přikládat jí penis k přirození,

požadovat pohyb s penisem a zejména opakovaně na poškozené vykonat soulož, když v posledním případě již poškozená projevila svůj negativní postoj s tím, že slovně otci řekla, aby ji nechal být, rozplakala se, odstrkávala ho, cukala s sebou, přesto obžalovaný opětovně soulož vykonal. Obhajoba obžalovaného, že tyto sexuální praktiky poškozená sama iniciovala, je zcela nelogická, neboť je zřejmé, že sama neměla vůbec žádné zkušenosti se sexuálními praktikami a souloží, naopak otci neodporovala jen proto, že se jej bála, a to jednak z pohledu jeho nadřazeného postavení jakožto otce, který navíc v rodině, jak vůči matce, tak vůči ní vyvinul i fyzickém násilí. Proto svůj nesouhlas po celou dobu nedávala najevo. Výpověď obžalovaného se jeví jako účelová i vzhledem k té skutečnosti, že obžalovaný tvrdí, že v žádném případě poškozené nezasouval penis do vagíny, což je ale zcela vyloučeno, neboť naopak poškozená při jedné ze souloží otěhotněla a 16. 8. 2021 gynekologických vyšetření bylo zjištěno, že se nachází v 21+2 týdnu těhotenství. Nutno podotknout, že ze znaleckého posudku na poškozenou vyplývá, že tato trpí lehkou mentální retardací, neumí se bránit, je velice submisivní a nedokáže ani domyslet nebezpečnost situace. Na druhou stranu je zcela schopna zapamatovat a reprodukovat události a trestné jednání obžalovaného u ní vyvolalo syndrom týraného a zneužívaného dítěte, když nyní otce odmítá, neboť je celou situací traumatizována, tím spíše, že ji i vlastní matka a bratr obvinili z toho, že měla jednání iniciovat a způsobit tak rodinné potíže a trestní a částečně i vazební stíhání otce. Proto nezletilá musela být dána do péče pěstounské rodiny. Z výslechu poškozené nezletilé je zřejmé, že tato vypovídala velmi stručně, nicméně trestné jednání zcela jasně specifikovala od podzimu 2020 až do srpna 2021, popsala praktiky, které otec po ní požadoval, vykonání soulože i její nesouhlas při posledním sexuálním styku, kdy sex byl ještě i o prázdninách. Znalecký posudek na obžalovaného naopak svědčí o tom, že sice netrpí žádnou sexuální deviací, nicméně jeho intelekt je na hranici lehké mentální retardace a při zachování rozpoznávacích i ovládacích schopností se jedná o heterosexuálně orientovaného muže, který dle vyšetření PPG má rozvolněné preference od dospělých žen pronikajících až k dívkám adolescentním, pubertálním a prepubertálním, což je právě období, při kterém zneužíval svou nezletilou dceru. Obžalovaný sice trpí erektilní dysfunkcí, tato však není natolik závažná, aby vylučovala realizaci vaginálního pohlavního styku. V neposlední řadě je nutné zohlednit i výpověď matky poškozené, tedy partnerky obžalovaného V. I., která popsala, že se odstěhovala z obývacího pokoje od obžalovaného za dvěma dcerami a s obžalovaným více jak rok neměla žádné intimní styky, když s obžalovaným mají problémy již 5 let a tento je zejména žárlivý.

9. Matka poškozené uvedla, že nepostřehla žádné aktivity obžalovaného, stejně tak jak to uvedl i syn obžalovaného, tedy bratr poškozené. Pokud je ze strany obhajoby namítáno, že nezletilá může obvinít obžalovaného pro motiv msty ze strany manželky, je nutné podotknout, že ze zpráv OSPOD a STŘED z. ú. vyplývá, že naopak matka poškozené V.I. svou dceru obvinila a vyčítala jí situaci, která v rodině nastala. K tomu je nutné poukázat na č. l. 139 a č. l. 194. V neposlední řadě je nutné poukázat i na odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, kdy na bílém prostěradle byly nalezeny 3 skvrny nesoucí přítomnost lidského spermatu, přičemž porovnáním byla zjištěna individuální shoda s profilem DNA obžalovaného a stejně tak z dalšího odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika byl zjištěn biologický příbuzenský vztah mezi obžalovaným a jeho nezletilou dcerou Š.I.
10. Ze zpráv města Třebíč – OSPOD, dále pak ze zprávy STROPY a ze zpráv STŘED z. ú. je pak zřejmý naprosto fatální dopad trestného jednání na nezletilou poškozenou Š., která musela být předána do pěstounské péče na přechodnou dobu, kdy zejména ve vztahu bratra E. k poškozené bylo zřejmé, že se k ní choval velmi vulgárně a dával jí za vinu celou situaci v rodině, ambivalentní vztah byl i mezi matkou a poškozenou, která jí telefonicky měla obviňovat z toho, že si s tátou „užívala“. Poškozená přitom neměla žádné problémy ve školní docházce, jak vyplývá ze zprávy ZŠ Cyrilometodějská Třebíč, avšak nyní je zřejmé, že po otěhotnění a narození dítěte je rodina viktimizována, je neustále poukazováno na trestnou činnost v rodině, jak v okolí, tak ve škole.

11. Ani odvolací soud neuvěřil obhajobě obžalovaného o tom, že celé jednání bylo vyvoláno ze strany poškozené a bylo zcela dobrovolné, když se jedná o účelovou obhajobu vyvrácenou jak výpovědí poškozené, tak znaleckými posudky jak na poškozenou, tak na obžalovaného a soud I. stupně nepochybil, pokud jednání obžalovaného kvalifikoval jako zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, přečin soulož mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, když vzhledem k chování obžalovaného je zcela zřejmé, že jednal v úmyslu přímém a využíval situace, neboť jednak byl v postavení rodiče tedy autority vůči nezletilé, která z něho měla i fyzický strach, přičemž věděl, že se jedná o dítě mladší 18 let navíc těsně poté, kdy dosáhla hranice věku 15 let, když předmětem trestního řízení nejsou další sexuální aktivity před tímto věkem a jedná se tedy o právní kvalifikaci spadající do dikce okresního soudu.
12. Ohledně uloženého trestu je nutné konstatovat, že obžalovanému byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyř let, tedy v jedné čtvrtině zákonné trestní sazby se zařazením do věznic s ostrahou. Proti tomuto trestu podalo odvolání státní zastupitelství, s čímž se i odvolací soud zcela ztotožnil. Předně je nutné konstatovat, že na straně obžalovaného chybí jakákoliv polehčující okolnost, naopak svaluje vinu na nezletilou poškozenou, že to byla ona, která vyvolala sexuální praktiky a on jim pouze neodolal a choval se nevhodně. Je nutné konstatovat, že chybí jakákoliv sebereflexe obžalovaného, jak ke spáchanému trestnému jednání, tak zejména k následkům, kdy nezletilá Š.I. se v 16 letech stala matkou, dítě je jak její dcerou, tak zároveň její sestrou a beze sporu tuto rodinnou situaci bude muset snášet po celý svůj život, jakož i její dítě, které vzešlo z trestné činnosti a bude jí to neustále připomínáno. Zároveň trestné jednání obžalovaného vedlo k tomu, že vůči poškozené vznikl negativní vztah ze strany matky a jejího bratra a vše vedlo k tomu, že musela být předána do pěstounské péče a celá rodina je viktimizována v rámci sousedských vztahů, dále pak ve škole a neustále musí do rodiny docházet sociální pracovníci a snažit se zvládnout tuto velmi zátěžovou situaci a tudíž jednání obžalovaného je i vysoce společensky nebezpečné a narušilo výchovu nezletilé a její celý další život. Obžalovaný přitom neprojevil sebemenší lítost či snahu o to stabilizovat vztahy v rodině, naopak svaluje vinu na nezletilou poškozenou, a to dle názoru odvolacího soudu zcela účelově. V takovém případě při absenci jakékoliv polehčující okolnosti a na druhé straně velmi závažných následků dospěl soud k závěru, že je možné uložený trest zpřísnit na výměru pěti let, což je stále ještě pod polovinou trestní sazby, a i když je obžalovaný osobou netrestanou, tak vzhledem k jakékoliv absenci sebereflexe a vzhledem k fatálním následkům trestného jednání, které navíc bylo opakované a trvalo několik měsíců, je možné dospět i k závěru o uložení tohoto trestu jako trestu spojeného s přímým výkonem ve věznicí s ostrahou.
13. Odvolací soud tedy na podkladě odvolání státního zastupitelství rozhodl v neprospěch obžalovaného, když zrušil výrok o trestu a tento zpřísnil na výměru pěti let se zařazením do věznic s ostrahou, zároveň neshledal odvolání obžalovaného důvodné, a proto bylo zamítnuto. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b), cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu),
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 16. 11. 2022

Mgr. Šárka Dufková v. r.
předsedkyně senátu